

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B. N.K.**, zastúpeného JUDr. D. D., advokátkou v N., , proti žalovanému **D. N.C.**, IČO: 36 748 919, zastúpenému JUDr. P. L., advokátkou v N., , **o určenie, že záložné právo k nehnuteľnosti nevzniklo alternatívne, že zaniklo, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde N. pod sp.zn. 9 C 92/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v N. z 10. augusta 2011, sp.zn. 6 Co 181/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd N. uznesením z 26. mája 2011, č.k. 9 C 92/2011-49 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby nenakladal s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území N., zapísanými na LV č. X. ako parc. č. X.– zast. plochy a nádvoria s domom s. č. X.o výmere 584 m² a parc. č.X.– záhrady o výmere 487 m² a to formou výkonu záložného práva, to znamená, aby ich nepredal spôsobom určeným v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 24. septembra 1992 a aby ich nepredal na dražbe a to až do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Okresnom súde N. pod sp.zn. 9 C 92/2011. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi preukázal, že má právny záujem na predbežnom opatrení, t. j. že je daná potreba, či nutnosť dočasnej úpravy pomerov podľa § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že vykonaním dobrovoľnej dražby by mohlo dôjsť k zmene vlastníckych vzťahov a k nezvratnému stavu,

kedy by žalobca ako vlastník nehnuteľnosti prišiel o ňu v dôsledku dražby, aj keď už podal žalobu o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam nevzniklo alternatívne, že zaniklo. Z písomných dokladov v spise je preukázané, že žalovaný chce realizovať svoje práva záložného veriteľa predajom založenej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania.

Krajský súd v N. na odvolanie žalovaného uznesením z 10. augusta 2011, sp.zn. 6 Co 181/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uviedol, že z obsahu spisu je nepochybné, že žalobca nadobudol nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy, spolu so záložným právom, kde na liste vlastníctva bola zapísaná ťarcha v prospech žalovaného D. C.N. na základe úverovej zmluvy 34/334023-3, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca sa tak v návrhu, ako aj v priebehu konania bránil tým, že došlo k zániku záložného práva, pretože pôvodná spoločnosť D., ktorá uzatvorila záložnú zmluvu, zanikla v roku 1995 výmazom z obchodného registra v súlade s ustanovením § 68 ods. 4 Obchodného zákonníka a zánikom dlžníka zanikli i jeho pohľadávky, t.j. i pohľadávka žalovaného, ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam. Takúto námietku odvolací súd považoval za irelevantnú, pretože ešte pred zánikom spoločnosti D. bola uvedená pohľadávka postúpená už v tom čase z pôvodného veriteľa Slovenskej štátnej sporiteľne na S. k. a.s. so sídlom C., B., a táto spoločnosť ešte dňa 22. decembra 2004 postúpila pohľadávku na postupníka G.G.. Žalovaný bol preto oprávnený pristúpiť k výkonu realizácie záložného práva a to i formou dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 527/2002 Z.z. Takúto činnosť oprávneného subjektu nemožno považovať za neprimeraný zásah do práv žalobcu. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil, prípadne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky bola s postupcom G. uzavretá dňa 22. júna 2010 a spoločnosť D. zanikla dňa 4. januára 2005, pričom zánikom dlžníka došlo i k zániku zabezpečenej pohľadávky, a teda i k zániku záložného práva k nehnuteľnostiam v zmysle § 151 md ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Predmetom postúpenia bola teda neexistujúca pohľadávka vo

všetkých zmluvách o postúpení pohľadávky uzavretých po 4. januári 2005. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu považoval uznesenie odvolacieho súdu za kvalifikované a vecne správne a dovolanie žalobcu navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Žalobca v dovolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, ním uvádzané skutočnosti by mali

za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti dovolateľovi, ktorý úspech nemal. Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová